

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
МЕДИЧНИЙ ІНСТИТУТ

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МЕДИЧНОЇ НАУКИ І ОСВІТИ

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ,
що присвячена 25-річчю Медичного інституту Сумського державного університету
(м. Суми, 16-17 листопада 2017 року)

Суми
Сумський державний університет
2017

ЧИННИКИ НЕЗАДОВІЛЬНОЇ УСПІШНОСТІ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ*Личко В.С.**Сумський державний університет*

За сучасних умов є достатньо очевидним факт тісного зв'язку не завжди високої успішності студентів-медиків із соціально-психологічними та економічними проблемами, що наявні в Україні. Погане навчання, на жаль, не дуже рідкісне явище серед студентів-медиків. Успішність, що нижча за реально можливу відмічається у 30-70 % студентів. Серед них до 20 % складають особи зі здібностями вище середніх.

Неуспішність іноді буває коротким епізодом: ситуаційні, тимчасові невдачі, або неуспіх по якомусь окремому предмету при гарних оцінках у цілому. Проте значно частіше це складна та стійка проблема, що вимагає уваги і зусиль самих студентів, їх викладачів, адміністраторів учбового процесу (деканат).

На сьогодні визначаються такі чинники ризику неуспішності студентів:

1. Низька внутрішня мотивація (конфлікт між особистими очікуваннями від майбутньої професії та реально передбачуваним результатом).

2. Соціальні, сімейні та матеріальні чинники: фінансові проблеми в сім'ї; погана освіта і слабкі академічні успіхи в минулому у батьків; проблеми із здоров'ям у студента; надмірна зайнятість проблемами, що безпосередньо не пов'язані з навчанням.

3. Проблеми, що пов'язані з самим учбовим процесом: тестовий або екзаменаційний стрес; недостатні зусилля з придбання знань самим студентом; підвищена стомлюваність і нездатність до систематичних занять; навчання в дуже «слабкій» групі; негативне оточення в учбовій групі (студент вимушений вибирати між гарними оцінками і соціальною ізоляцією з одного боку, і поганими оцінками, але з відчуттям причетності та суспільного «схвалення» з іншого); негативні взаємини в системі «викладач-студент» (низькі або нереалістичні очікування успіху з боку викладача).

4. Індивідуальні психологічні особливості студента та пов'язані з ними проблеми: боязливність невдалого результату, схильність до депресії; невміння адекватно організувати свій учбовий процес, незібраність, низька мотивація відносно рутинної учбової активності (щоденні практичні заняття в протилежність іспиту).

В результаті розроблено практичні рекомендації, що можуть сприяти підвищенню успішності студентів: а) удосконалення технічних навичок навчання у студентів (уміння раціонально управляти власним часом, навчання процедурі тестування); б) враховувати роль сприятливого психологічного клімату на занятті; в) оптимізувати учбове завдання на весь майбутній цикл (за допомогою переліку максимально деталізованих контрольних питань для підготовки до заліку); г) використовувати доступні чинники зовнішньої мотивації гарного навчання (наприклад, рейтингові оцінки успішності з предмету).

АКАДЕМІЧНА МОБІЛЬНІСТЬ В МЕДИЧНІЙ ГАЛУЗІ

Макаренко М.В. д.мед.н., Говсєєв Д.О. к.мед.н., Мартинова Л.І. к.мед.н., Тянь О.В., Громова О.Л., Суса О.Н., Дабіжа Л.П.

Кафедра акушерства та гінекології ПДО,

Національний медичний університет імені О.О.Богомольця, м. Київ

Головна мета, заради якої здійснюється входження нашої країни в міжнародний освітній простір, - зробити вищу медичну освіту адекватною світовим стандартам, що дозволить поліпшити якість підготовки фахівців.

Приєднання до Болонського процесу має великі переваги для вищої медичної школи - визнання вітчизняних кваліфікацій, ступенів (рівнів) і академічних ступенів, конвертованість українських дипломів про вищу медичну освіту в Європейському регіоні та право випускників на працевлаштування в будь-якій країні, забезпечення академічної мобільності студентів і викладачів, широкі можливості вузів в реалізації програм дудипломної освіти.

Оскільки обмін студентами - невід'ємна частина програм по встановленню міжнародних зв'язків більшості університетів світу, то надзвичайну актуальність набуває питання розробки ефективної системи кредитного обміну для забезпечення об'єктивних критеріїв вимірювання та порівняння навчальних досягнень при переході студента з одного вишу до іншого.

Академічна мобільність - це переміщення студентів або викладачів-дослідників на певний академічний період (включаючи проходження навчальної або медичної практики), як правило, семестр або навчальний рік, в інший вищий навчальний заклад (всередині країни або за кордоном) для навчання або оволодіння практичними навичками, з обов'язковим перезаліком в установленому порядку освоєних освітніх програм у вигляді кредитів в своєму вузі.

Академічна мобільність студентів, викладачів і співробітників є одним з основних принципів Болонської Декларації та одним з важливих напрямків діяльності сучасного навчального медичного закладу. Вона покликана сприяти поліпшенню якості вищої медичної освіти, підвищенню ефективності наукових досліджень, встановлення зовнішніх і внутрішніх інтеграційних зв'язків, використання світових освітніх ресурсів.

Положення про важливість академічної мобільності завжди присутне в болонських документах. Болонська декларація так формулює завдання в цій галузі: «Сприяти мобільності за рахунок подолання перешкод, ефективному здійсненню свободи пересування, приділяючи особливу увагу:

- для студентів - доступу до навчальних закладів і відповідних послуг;

- для викладачів, дослідників та адміністративного персоналу - визнання і підтвердження періодів, проведених в європейських країнах, з метою наукових досліджень, викладання та перепідготовки, не порушуючи їх статусу і законних прав.

У Болонському процесі розрізняють два види академічної мобільності: «вертикальну» і «горизонтальну». Під вертикальною мобільністю мають на увазі повне навчання студента на ступінь в зарубіжному вузі, під горизонтальною - навчання там протягом обмеженого періоду (семестру, навчального року).